

København og Købstæderne Kommunalbestyrelsen træffe Beslutning om Bevillingens Fornyelse. Tilsagn om Erstatning er dog uforbindende overfor Bevillingshaveren, saafremt Ikke-Fornyelsen skyldes, at han ikke anses for at opfylde den i § 4, Nr. 6, for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, men Afgørelsen af dette Spørgsmaal kan af Bevillingshaveren indankes for Indenrigsministeren, der træffer den endelige Beslutning om, hvorvidt Erstatning skal ydes.

Erstatning i Tilfælde af Ekspropriation (§ 42, sidste Stykke) eller i Henhold til derom meddelt Tilsagn (§ 43, 1ste Stykke) fastsættes af en Kommission, bestaaende af 2 i Byerne af Kommunalbestyrelsen og paa Landet henholdsvis af Amsraadet og Sogneraadet valgte Medlemmer, 2 af Indenrigsministeriet valgte Medlemmer og en af Indenrigsministeriet valgt Formand.

Erstatningen, der udredes af Kommunens Kasse, kan ikke overstige de til Etablering, Overtagelse og Udvidelse af Forretningen medgaaede Udgifter med Fradrag af, hvad der maatte være indtjent udover passende Vederlag for Arbejde og Risiko.

I øvrigt bliver Erstatning at fastsætte efter billigt Hensyn til alle Omstændigheder. Dog skal Erstatning ikke ydes for den Værdiforøgelse, som er foraarsaget ved Stats- eller kommunale Indskrænkninger i Antallet af konkurrerende Virksomheder, og Hensyn bliver at tage til Værdien af den Næringsvirksomhed, som endnu staar Adkomsthaveren aaben efter Tabet af den ufornyede eller eksproprierede Bevilling.

Saafremt den næringsberettigede er dømt til at have sin Næringsadkomst undergivet Politiets Bestemmelse (§§ 35 og 36), skal der ved Erstatningens Fastsættelse tages Hensyn hertil, og i intet Tilfælde maa der tillægges den næringsdrivende mere end Halvdelen af det Beløb, han uden denne Omstændighed vilde have haft Krav paa.

Den tidligere Lovs Kapitel XI »Overgangsbestemmelser« findes ikke i den nye Lov; hvis Kapitel X, der ogsaa er overskrevet »Overgangsbestemmelser«, kun har en til den tidligere Lovs § 45 svarende Paragraf, nemlig § 44.

§ 45 ophæver ældre Lovgivning, og § 46 fastsætter, at Loven ikke gælder for Færøerne, og at den træder i Kraft 1. Januar 1925.